

Sygn. akt: I C 496/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Szubinie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Jolanta Jabłońska

Protokolant: st. sekr. sądowy Kamila Balicka

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2017 r. w Szubinie

sprawy z powództwa Banku Spółdzielczego w S.

przeciwko A. C. (1)

o zapłatę

I. uchyla nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 13 kwietnia 2015 roku, wydany przez Sąd Rejonowy w Szubinie, w sprawie sygnatura akt I Nc 330/15, w części dotyczącej pozwanego A. C. (1);

II. powództwo oddala;

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2604 zł (dwa tysiące sześćset cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. zwraca powodowi ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Szubinie kwotę 200 zł (dwieście złotych) tytułem nadpłaconych kosztów sądowych.

(SSR Jolanta Jabłońska)

Sygn. akt I C 496/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 marca 2015r. powód Bank Spółdzielczy w S. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i nakazanie pozwanym H. P. i A. C. (1) zapłacenie na rzecz powoda solidarnie kwoty 6000;zł z weksla własnego bez protestu z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 5060,74;zł od dnia 26 maja 2014r. do dnia zapłaty. Żądał też zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Z uzasadnienia roszczenia wynika, że pozwani na zabezpieczenie zobowiązania wobec powoda wynikającego z umowy kredytowej nr (...) z dnia 19 maja 2010r. wręczyli powodowi weksel in blanco wystawiony w dniu 19 maja 2010r. wraz z deklaracją wekslową. Powód twierdzi, że w związku z niewykonaniem zobowiązania przez pozwanych, powód wypełnił weksel zgodnie z deklaracją wekslową i przedstawił go pozwanym do zapłaty. Według Banku, pozwani nie wykupili weksla w terminie, co czyni pozew koniecznym i uzasadnionym.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 13 kwietnia 2015r. wydanym w sprawie sygn. akt I Nc 330/15 nakazano pozwanym A. C. (1) i H. P. aby zapłacili solidarnie na rzecz powoda Banku Spółdzielczego w S. kwotę 6000;zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 5060,74;zł

od dnia 26 maja 2014r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu – w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wnieśli w tym terminie zarzuty /k. 41 – nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 13 kwietnia 2015r./ Nakaz ten uprawomocnił się wobec H. P. z dniem 29 maja 2015r.

Pozwany A. C. (1) wniósł zarzuty od nakazy zapłaty. Wnosił o uchylenie zaskarżonego nakazu w stosunku do niego w całości i oddalenie powództwa. Podnosił zarzut braku jego zdolności procesowej z uwagi orzeczenie o jego częściowym ubezwłasnowolnieniu, na podstawie art. 83 k.c. – zarzut nieważności oświadczeń woli pozwanego złożonych powodowi i H. P. w związku z umową o konsumencki kredyt gotówkowy z dnia 19 maja 2010r., w tym oświadczenia o udzieleniu poręczenia za spłatę kredytu, poręczenia wekslowego i oświadczenia o poddaniu się egzekucji, albowiem pozwany był w stanie wyłączającym świadome powzięcie decyzji i wyrażenie woli z uwagi na stan zdrowia, w tym niedorozwój umysłowy. Z ostrożności procesowej – na podstawie art. 58 § 2 k.c. zgłoszono zarzut nieważności wszelkich czynności prawnych dokonanych z udziałem pozwanego z uwagi na okoliczności stanowiące podstawę zarzutów powołanych na podstawie art. 83 k.c. Także uzasadniając ostrożnością procesową, pozwany stawia zarzut braku przedstawienia weksla do zapłaty i w związku z tym braku podstawy dochodzenia odsetek za zwłokę od dnia płatności weksla.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany powołał się na postanowienie Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 16 marca 2015r. wydane w sprawie sygn. akt I Ns 204/14 orzekające o częściowym ubezwłasnowolnieniu pozwanego. Zdaniem pozwanego będąc osobą ubezwłasnowolnioną częściowo, ma zdolność procesową wyłącznie w sprawach wynikających z czynności prawnych, których może dokonywać samodzielnie, a w związku z tym, że przedmiotem niniejszej sprawy nie są czynności należące do umów powszechnie zawieranych w drobnych bieżących sprawach życia codziennego, rozporządzanie swoim zarobkiem jak również przedmiotami majątkowymi oddanymi przez przedstawiciela ustawowego do swobodnego użytku, pozwany nie ma zdolności procesowej w niniejszym postępowaniu. W związku z tym, jak wynika z pisma, czynności procesowe pozwanego wymagają zatwierdzenia przez przedstawiciela ustawowego – w tym wypadku kuratora.

Pozwany zaprzecza twierdzeniom pozwu, w tym, że poręczył za zobowiązania pozwanej H. P. z tytułu umowy nr (...) o konsumencki kredyt gotówkowy z dnia 19 maja 2010r. Twierdzi, że nie zna H. P.. Z uzasadnienia zarzutów wynika, że pozwany jest osobą upośledzoną umysłowo w stopniu lekkim i upośledzenie to występuje od urodzenia i ma utrwalony charakter. Z powodu tego upośledzenia, z uwagi na obniżone funkcjonowanie intelektualne pozwany został skierowany do szkoły specjalnej. Ukończył w 2000r. Szkołę Podstawową Specjalną nr 1 w B., a w 2003r. Szkołę Zasadniczą Specjalną nr 5 w B.. Z uwagi na ociążałość umysłową został uznany za niezdolnego do czynnej służby wojskowej. Obecnie, jak wynika z pisma, pozwany A. C. (1) jest zatrudniony w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Usługowym (...) spółce z o.o. w B. na stanowisku robotnika drogowego., gdzie pracuje razem z braćmi – T. C. i M. C., którzy pomogli mu w znalezieniu zatrudnienia. Do obowiązków jego należą proste czynności fizyczne. Jako zarzuty merytoryczne wskazuje się także na niedojrzałość emocjonalną i społeczną pozwanego twierdząc, że nie przewiduje on konsekwencji swojego działania. Ma ograniczony kontakt z rzeczywistością, zaburzone funkcje planowania, przewidywania oraz myślenia abstrakcyjnego. A. C. (1) wymaga pomocy w codziennym funkcjonowaniu, jedynie w czynnościach samoobsługowych jest w ograniczonym zakresie samodzielny. Sprawy zaś finansowe i urzędowe pozwanego prowadzi jego siostra A. S., która posiada umocowanie do jego rachunku bankowego, z którego reguluje opłaty i rachunki. Pozwany żywi się u rodziców albowiem nie jadł gdy zakupy robiła mu siostra – jedzenie psuło się i było wyrzucane. Miesięcznie siostra przekazuje pozwanemu około 100-200;zł na własne potrzeby. Do lekarzy specjalistów pozwany chodzi z siostrą lub z matką. W opinii pozwanego, w dniu 19 maja 2010r. składając powodowi i pozwanej oświadczenie o udzieleniu poręczenia, w tym poręczenia wekslowego zobowiązania wynikającego z przedmiotowej umowy o kredyt konsumencki, oświadczenie o poddaniu się egzekucji i ewentualnie inne oświadczenia, był w stanie wyłączającym świadome podjęcie decyzji i wyrażenie woli. Twierdzi się, że A. C. (1) nie był świadomy jakie składa oświadczenia i jakie są ich konsekwencje. Dopiero siostra pozwanego zajęła się wyjaśnieniem sprawy gdy powzięła informacje o przedmiotowej umowie od powoda odnalezioną w trakcie porządkowania mieszkania pozwanego. Pozwany lekceważył sprawę, twierdził, że nie zna H. P., nie pamiętał czy i co podpisywał. Uważał, że pomagał przy kredycie dziewczynie o imieniu A. na kwotę 2000;zł. Pozwany,

poza wezwaniem otrzymanym od powoda, nie dysponował jakimikolwiek innymi dokumentami związanymi z przedmiotowym kredytem. To siostra pozwanego, jak wynika z zarzutów, obawiając się konsekwencji związanymi ze skierowaniem wobec pozwanego egzekucji, uzyskała z Banku jedynie harmonogram spłat kredytu i dokonała w imieniu brata 3 wpłat na łączną kwotę 1929,76;zł i to ona zwróciła się do pełnomocnika o udzielenie pomocy prawnej bratu. Pełnomocnik wezwał Bank do zwrotu dokonanych wpłat, a siostra pozwanego wystąpiła z wnioskiem do sądu o częściowe ubezwłasnowolnienie pozwanego. Powyższe okoliczności uzasadniają wniosek pozwanego o stwierdzenie nieważności czynności prawnej udzielenia poręczenia oraz poręczenia wekslowego przez pozwanego za zobowiązania pozwanej H. P. w stosunku do powoda.

Z ostrożności procesowej, w przypadku nieuwzględnienia zarzutu nieważności oświadczeń woli na podstawie art. 82 k.c. pozwany wnosi o stwierdzenie nieważności czynności prawnej udzielenia poręczenia oraz poręczenia wekslowego jako sprzecznych z zasadami współżycia społecznego. Wskazuje się, że kontakt z pozwanym, w związku z jego zachowaniem, reakcjami, sposobem wypowiedzania się, nasuwa osobom postronnym wątpliwości co do stanu zdrowia pozwanego, jego rozwoju umysłowego. Pozwany ma trudności ze zrozumieniem, wymaga dostosowania komunikacji do jego możliwości poznawczych. Można zatem przyjąć, jak wywodzi pełnomocnik pozwanego, że przedstawiciele powoda, którzy odbierali od pozwanego oświadczenia o udzieleniu poręczenia, musieli lub winni powziąć uzasadnione wątpliwości czy pozwany jest osobą w pełni zdrową, świadomą, działającą z rozeznaniem. W związku z rażącym naruszeniem zasady uczciwości, ochrony osób słabych i ułomnych, ochrony praw konsumenta jak i zasady równości kontraktowej, czynności prawne udzielenia poręczenia, w tym poręczenia wekslowego przez pozwanego, jako sprzeczne z zasadami współżycia społecznego należy, według pozwanego, uznać za nieważne.

Pozwany podnosi też naruszenie przez powoda art. 38 Prawa Wekslowego – braku przedstawienia pozwanym weksla do zapłaty.

Powód w całości zakwestionował zgłoszone przez pozwanego zarzuty.

Na rozprawie w dniu 7 lutego 2017r. powód ograniczył roszczenie żądając zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 3441;zł, cofając pozew w pozostałej części ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

H. P. w dniu 19 maja 2010r. zawarła umowę nr (...) o konsumencki kredyt gotówkowy. Powód udzielił H. P. tytułem kredytu kwotę 11000;zł, który miał być spłacony w 60 równych ratach miesięcznych kapitałowo-odsetkowych, z terminem płatności ostatniej raty w dniu 25 maja 2015r. Zabezpieczeniem spłaty kredytu jak wynika z umowy był weksel in blanco wystawiony przez kredytobiorcę, ubezpieczenie (...) wariant 1 – na wypadek śmierci oraz „osoba poręczająca pan A. C. (1)”. Umowa została „zawarta w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach” Została podpisana przez przedstawicieli Banku oraz kredytobiorcę H. P.. Z treści paragrafu 17 ust. 2 umowy wynika, że o wypowiedzeniu kredytu Bank powiadamia kredytobiorcę i poręczycieli. Pozwanemu A. C. (1) nie doręczono odpisu zawartej przez kredytobiorcę przedmiotowej umowy /k. 30 -36 – umowa o konsumencki kredyt gotówkowy z dnia 19 maja 2010r./.

H. P. nie wywiązała się ze spłaty pożyczki /bezsporne/. W dniu 14 stycznia 2015r. powód dokonał wypowiedzenia H. P. przedmiotowej umowy o kredyt konsumencki /k. 7 – wypowiedzenie umowy/. Dnia 19 maja 2010r. kredytobiorca H. P. złożyła oświadczenie o poddaniu się egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego co do roszczeń wynikających z umowy o kredyt konsumencki z dnia **25 maja 2010r.** Mimo, że w oświadczeniu tym wyraźnie zaznaczono, że jest to oświadczenie tylko kredytobiorcy, zostało ono również podpisane przez pozwanego A. C. (1). Powód nie wykazał, czy wpisana w oświadczeniu data zawarcia umowy o kredyt stanowi omyłkę pisarską, czy dotyczy zupełnie innej umowy kredytowej /k. 27 – oświadczenie/.

H. P. w dniu 19 maja 2010r. wystawiła weksel in blanco, który poręczył powód A. C. (1) /k. 160 k. 4,160 –weksel/. Wystawiła też deklarację wekslową /k. 28-29 – deklaracja wystawcy weksla/.

Pozwany nie znał kredytobiorcy H. P.. Do udziału w czynnościach bankowych związanych z udzieleniem kredytu H. P. został namówiony przez panią A. z kiosku, w którym A. C. (1) robił zakupy. Pozwany nie zna także nazwiska

pani A.. Kobieta ta spodobała mu się, była dla niego sympatyczna i jak to sam określił pozwany myślał, „że z tego coś będzie”. Pozwany nie wiedział uczestnicząc w czynnościach bankowych dotyczących przedmiotowego kredytu, że powód udziela kredytu H. P.. Był przekonany, że wyświadcza przysługę pani A. i , że to dla niej przeznaczone są pieniądze i to w niedużej kwocie, bo nie miał także wiedzy co do wysokości udzielanego kredytu. Przedstawiciele powoda przygotowujący umowę kredytu i dokumenty z nim związane nie przeprowadzali z nim żadnej rozmowy. Pozwanemu nie doręczono egzemplarza umowy o kredyt. Cały czas w Banku razem z pozwanym i kredytobiorczynią była obecna „pani A.”. Nadto czynnościami przy udzielaniu kredytu w imieniu powoda zajmowała się jego pracownica – siostra pani A.. Pozwany nie zdawał sobie sprawy, jakie dokumenty podpisywał, do czego zobowiązywał się /k. 105 – zeznania pozwanego – e-protokół z dnia 28 stycznia 2016r./.. Pieniądze z uzyskanego kredytu przeznaczone były w połowie dla G. G. – znajomej H. P.. G. G. jest matką „pani A.” i H. K. – pracownicy powoda. H. K. jako pracownik powoda zajmowała się pozyskiwaniem klientów dla Banku / k. 111 – e – protokół z dnia 14 kwietnia 2016r. – zeznania świadków: G. C., A. S., M. U., H. P., G. G./

Pozwany A. C. (1) jest osobą upośledzoną umysłowo w stopniu lekkim. Ma trudności adaptacyjne w środowisku społecznym. Wykazuje obniżone rozumienie norm społecznych. Nie rozumie złożonych sytuacji. Ma znaczne zaburzone funkcje planowania i przewidywania oraz myślenia abstrakcyjnego. Deficyty rozwojowe u pozwanego występują od urodzenia i mają charakter utrwalony. Pozwany nigdy nie osiągnął zdolności do dokonywania abstrakcyjnych operacji myślowych i ma ograniczony kontakt z rzeczywistością. Ma ograniczoną zdolność do samodzielnego funkcjonowania, podejmowania decyzji i kierowania swoim postępowaniem. Wymaga pomocy w prowadzeniu spraw urzędowych, dysponowaniu finansami i nadzoru nad leczeniem / k. 63-65 – opinia sądowa psychiatryczno-psychologiczna z dnia 5 grudnia 2014r. wydana w sprawie I Ns 204/14 na zlecenie Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, k. 67-68 dokumentacja pielęgniarsko-lekarska/. Pozwany był uczniem Szkoły Podstawowej Specjalnej nr 1 w B., którą ukończył w 2000r., a w 2003r. Szkołę Zasadniczą Specjalną nr 5 w B. /k. 69 -71 – świadectwo ukończenia szkoły podstawowej , dyplom uzyskania tytułu zawodowego/. Z uwagi na ociążałość umysłową został uznany za niezdolnego do czynnej służby wojskowej /k. 72 orzeczenie z dnia 15 kwietnia 2003r./.. Od 2006r. jest zatrudniony w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Usługowym (...) spółce z o.o. w B. na stanowisku robotnika drogowego /k. 73 – umowa o pracę/. Pozwany mieszka samodzielnie. Jego siostra opłaca za pozwanego rachunki. To ona porządkując mieszkanie znalazła pisma powoda wzywające do spłaty kredytu. Matka powoda przygotowuje mu posiłki, porządkuje jego mieszkanie. Pozwany robi drobne zakupy. Część pieniędzy przeznacza na alkohol, którego nadużywa /k. 111 – e – protokół z dnia 14 kwietnia 2016r. – zeznania świadków: G. C., A. S./.. Brak umiejętności właściwego wnioskowania, dokonywania abstrakcyjnych operacji myślowych jak i ograniczony kontakt z rzeczywistością sprawił, że pozwany mimo dolegliwości finansowym związanych z poręczeniem wekslowym związanym z udzieleniem kredytu dla H. P., zaciągnął kolejne zobowiązanie zawierając umowę o kredyt na kwotę 25000;zł, który w całości wręczył swojemu bratu, na jego potrzeby / k. 111 – e – protokół z dnia 14 kwietnia 2016r. – zeznania świadka G. C., k. 146 –e-protokół z 2 września 2016r. – zeznania świadków: A. C. (2), H. K., k. 157 – e protokół z dnia 7 lutego 2017r. – zeznania pozwanego/.

Postanowieniem z dnia 16 marca 2015r. wydanym w sprawie sygn. akt I Ns 204/14 Sąd Okręgowy w Bydgoszczy orzekł o częściowym ubezwłasnowolnieniu A. C. (1) z powodu upośledzenia umysłowego lekkiego /k. 47 – postanowienie z dnia 16 marca 2015r./.. Dnia zaś 16 września 2015r. w sprawie III RNs 98/15 Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią A. S. – siostra pozwanego, została ustanowiona jego kuratorem /k. 48 – zaświadczenie kuratora/.

Taki stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dokumentów, zeznań świadków: : G. C., A. S., M. U., H. P., G. G., H. K., A. C. (2), w oparciu o zeznania pozwanego oraz opinię sądową psychiatryczno-psychologiczną z dnia 5 grudnia 2014r. wydaną w sprawie I Ns 204/14 na zlecenie Sądu Okręgowego w Bydgoszczy. Dokumenty w całości zasługują na wiarę. Zostały sporządzone w odpowiedniej formie, przez kompetentne organy i w ich zakresie działania. Nie budzą wątpliwości zeznania świadków, ani pozwanego. Sąd w całości podzielił ustalenia zawarte we wskazanej opinii wydanej przez specjalistów i w całości również zaaprobowanej przez Sąd Okręgowy w Bydgoszczy przy rozstrzygnięciu sprawy o ubezwłasnowolnienie.

W świetle powyższych ustaleń powództwo jest nieuzasadnione i podlega oddaleniu w całości.

Zgodnie z art. 82 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone przez osobę, która z jakichkolwiek powodów znajdowała się w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli. Dotyczy to w szczególności choroby psychicznej, niedorozwoju umysłowego albo innego, chociażby nawet przemijającego zaburzenia czynności psychicznych. Oświadczenie woli jest podstawowym elementem czynności prawnej. Wyraża ono zamiar wywołania określonego skutku prawnego w postaci na przykład ustanowienia stosunku prawnego. Może być składane tylko przez osobę, która osiągnęła odpowiedni stopień sprawności umysłowej umożliwiającą właściwe odbieranie, przetwarzanie różnych informacji, odpowiednią ich ocenę w zakresie różnych zdarzeń z nimi związanych oraz podejmowania na tej podstawie decyzji. Owe decyzje muszą być podejmowane w sposób swobodny i świadomy. Brak bowiem świadomości lub swobody w podejmowaniu decyzji, przy składaniu oświadczenia woli jest podstawą do stwierdzenia, że taka czynność prawna jest bezwzględnie nieważna. Nie wywołuje zatem zamierzonych skutków prawnych.

Dla potrzeb niniejszej sprawy, z uwagi na treść zarzutów pozwanego, analizie podlega brak świadomości jako wady oświadczenia woli skutkującej nieważnością czynności prawnej. Ów stan braku świadomości nie został zdefiniowany w ustawie. W oparciu jednak o istniejące orzecznictwo i literaturę stwierdzić należy, że jest to stan charakteryzujący się brakiem rozeznania, niemożnością zrozumienia własnych działań jak również innych osób, niezdawaniem sobie sprawy ze znaczenia własnego postępowania. Stan taki nie musi oznaczać zupełnego zaniku świadomości i obojętnym jest czy będzie on stały czy przejściowy. Przyczyny takiego stanu mogą wynikać między innymi ze stanu trwałego jakim jest niedorozwój umysłowy.

Z całą pewnością w chwili dokonywania przez pozwanego poręczenia wekslowego A. C. (1) był w stanie wyłączającym świadome powzięcie decyzji i wyrażenie woli. Jest on bowiem osobą upośledzoną umysłowo w stopniu lekkim. Ma trudności adaptacyjne w środowisku społecznym. Wykazuje obniżone rozumienie norm społecznych. Nie rozumie złożonych sytuacji. Ma znaczne zaburzone funkcje planowania i przewidywania oraz myślenia abstrakcyjnego. Deficyty rozwojowe u pozwanego występują od urodzenia i mają charakter utrwalaony. Pozwany nigdy nie osiągnął zdolności do dokonywania abstrakcyjnych operacji myślowych i ma ograniczony kontakt z rzeczywistością. Ma ograniczoną zdolność do samodzielnego funkcjonowania, podejmowania decyzji i kierowania swoim postępowaniem. Wymaga pomocy w prowadzeniu spraw urzędowych, dysponowaniu finansami i nadzoru nad leczeniem. Taki deficyt intelektualny pozwanego uniemożliwiał mu rozeznanie skutków czynności – poręczenia weksla in blanco, w którym uczestniczył. Związane zatem z tą czynnością oświadczenie woli jest bezwzględnie nieważne i nie może wywoływać żadnych skutków prawnych. Występujące u pozwanego upośledzenie umysłowe musiało być dostrzeżone przez osoby, które dlatego "pozyskały" go do występowania w roli poręczyciela wyzyskując jego naiwność, łatwowierność. Działanie „pani A. „ z kiosku, która wykorzystując sympatię dla niej pozwanego namówiła go do poręczenia wekslowego za udzielenie kredytu dla obcej dla niego osoby, z którego to pieniądze przeznaczone były w połowie dla jej matki - G. G. są tego najlepszym przykładem.

Powód dążąc do pozyskania klienta celem sprzedaży mu produktu w postaci kredytu w żadnym stopniu nie zajął się sprawdzeniem czy wskazany przez kredytobiorcę poręczyciel zdaje sobie sprawę z roli w jakiej występuje, czy ma świadomość skutków związanych z dokonywaną czynnością albowiem nie przeprowadził z nim żadnej rozmowy. Poza tym rodzaj i treść sporządzonych przez Bank dokumentów w związku z przedmiotową umową o kredyt, a i błędy w nich zawarte / wymienione w umowie sposoby zabezpieczenia kredytu, oświadczenie o poddaniu się egzekucji/ świadczą o tym, że w sposób nieoczywisty wynika z nich czy powód traktuje pozwanego jako poręczyciela kredytu, czy też poręczyciela weksla, wystawionego przez kredytobiorcę jako zabezpieczenie kredytu; czy jest to zatem poręczenie oprócz wekslowego może także cywilne. Brak profesjonalizmu powoda sprawia dodatkowo, że trudno oczekiwać świadomej oceny tych czynności przez osobę z niedorozwojem umysłowym, choćby lekkim.

Nieważne jest złożone przez pozwanego oświadczenie woli w przedmiocie poręczenia wekslowego albowiem złożone zostało w stanie wyłączającym świadome powzięcie decyzji i wyrażenie woli z uwagi na jego stan zdrowia, w tym niedorozwój umysłowy. Dokonana przez pozwanego czynność prawna jest zatem bezwzględnie nieważna i nie może prowadzić do odpowiedzialności pozwanego za spłatę kredytu.

Z tych względów i na mocy art. 82 k.c. orzeczono o uchyleniu nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 13 kwietnia 2015r. w części dotyczącej pozwanego A. C. (1) oddaleniu powództwa.

O kosztach procesu postanowiono zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na ich wysokość składa się wynagrodzenie reprezentującego pozwanego pełnomocnika – 2400;zł, opłata od zarzutów – 187;zł i kwota 17;zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

/Jolanta Jabłońska/

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

S., (...)